

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 30.10.1993

Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

247

ZÁKON

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 30. septembra 1993,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov a zákon Slovenskej národnej rady č. 83/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky pri zabezpečovaní politiky zamestnanosti v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení zákona č. 305/1991 Zb., zákona č. 578/1991 Zb. a zákona č. 231/1992 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 ods. 2 sa za slovom „schopnosti“ vypúšťa čiarka a slová „dĺžku predchádzajúcej doby zamestnania“.
2. Poznámky pod čiarou k odkazom ¹⁾ a ²⁾ znejú:
„1) Zákon č. 123/1992 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.
2) Zákon Slovenskej národnej rady č. 83/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky pri zabezpečovaní politiky zamestnanosti v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 194/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 488/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1993 Z. z.“.
3. § 3 znie:

„§ 3

Štátna politika zamestnanosti

Štátna politika zamestnanosti smeruje k dosiahnutiu rovnováhy medzi ponukou a dopytom po pracovných silách, efektívnemu využitiu zdrojov pracovných síl a k zabezpečeniu práva občanov na zamestnanie; zabezpečujú ju štátne orgány ustanovené zákonom ²⁾ a Fond zamestnanosti Slovenskej republiky.“.

4. V § 5 ods. 1 v druhej vete sa slová „primeraný poplatok určený v povolení, vyjadrujúci“ nahrádzajú slovami „primeraná úhrada určená v povolení, vyjadrujúca“.
5. V § 5 ods. 2 znie:
„(2) Výška primeranej úhrady za sprostredkovanie zamestnania za úhradu podľa odseku 1 sa určuje na základe sadzobníka maximálnych úhrad ustanoveného alebo schváleného príslušným štátnym orgánom.²⁾“.
6. V § 7 ods. 1 vrátane poznámky pod čiarou k odkazu^{2a)} znie:

„(1) Občan, ktorý nie je v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, nie je samostatne zárobkovo činnou osobou^{2a)}, ani sa nepripravuje sústavne na povolanie a osobne

sa na územnom orgáne práce (§ 4 ods. 2) uchádza na základe písomnej žiadosti o sprostredkovanie vhodného zamestnania, sa zaradi do evidencie uchádzačov o zamestnanie (ďalej len „uchádzač o zamestnanie“) odo dňa podania tejto žiadosti. Ak takýto občan požiadal o sprostredkovanie zamestnania najneskôr do troch pracovných dní odo dňa skončenia zamestnania, zaradi sa do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa nasledujúceho po skončení zamestnania.

2a) § 61 ods. 1 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení, v znení neskorších predpisov.“

7. V § 7 ods. 3 znie:

„(3) Uchádzač o zamestnanie sa vyradí z evidencie, ak bez vážneho dôvodu odmietne nastúpiť do vhodného zamestnania vrátane verejnoprospešnej práce alebo na rekvalifikáciu, alebo ak marí súčinnosť s územným orgánom práce pri sprostredkovaní zamestnania a pri rekvalifikácii; v týchto prípadoch bude znovu zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie najskôr po uplynutí šiestich mesiacov.“

8. V § 8 ods. 2 sa za slovom „podmienkach“ čiarka nahrádza spojku „a“, za slovo „ubytovania“ sa vkladá bodka a vypúšťajú slová „a umiestnenia detí do predškolských zariadení.“

9. V § 9 ods. 1 písm. c) znie:

„c) tehotné ženy, osamelí občania starajúci sa o dieťa do 15 rokov veku alebo občania starajúci sa o dlhodobo ťažko zdravotne postihnuté dieťa, ktoré vyžaduje mimoriadnu starostlivosť, alebo o ťažko zdravotne postihnutého člena rodiny,“

10. V § 9 ods. 1 písm. d) sa za slovo „opatrení“ vkladá čiarka a ďalšia časť vety sa vypúšťa.

11. § 9 ods. 1 sa dopĺňa písmenom h), ktoré znie:

„h) občania starajúci sa aspoň o jedno nezaopatrené dieťa, ak obidvaja z manželov sú uchádzačmi o zamestnanie.“

12. § 10 sa dopĺňa odsekmi 3, 4 a 5, ktoré znejú:

„(3) Štátne orgány práce, príslušné ústredné, odborové, družstevné orgány, občianske združenia zdravotne postihnutých, orgány samosprávy obcí a zamestnávateľa v prípade potreby vypracúvajú podnikové, oblastné a štátne rekvalifikačné programy. Rekvalifikačné programy vychádzajú z potrieb uplatňovania aktívnej politiky zamestnanosti v regiónoch s prihliadnutím na príslušné programy regionálneho rozvoja.

(4) Rekvalifikačným zariadeniam príslušný územný orgán práce na základe písomnej dohody uhradí náklady na rekvalifikačné kurzy pre uchádzačov, ktorým tieto kurzy sprostredkoval.

(5) Na zabezpečenie realizácie oblastných a štátnych rekvalifikačných programov môžu štátne orgány práce zriaďovať rekvalifikačné strediská.“

13. V § 11 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Zamestnávateľom, ktorí zabezpečujú rekvalifikáciu svojich zamestnancov ako súčasť rekvalifikačných programov, príslušný územný orgán práce na základe písomnej dohody uhradí náklady na túto rekvalifikáciu alebo ich časť z účelových prostriedkov na zabezpečenie zamestnanosti.“

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 3 a 4.

14. V § 12 ods. 1 sa vypúšťajú slová „alebo nezabezpečí možnosť rekvalifikácie na nové pre neho vhodné zamestnanie“.

15. V § 12 ods. 2 sa za slová „rozhodné“ vkladajú slová „pre zaradenie do evidencie a“.

16. V § 13 ods. 2 znie:

„(2) Ako doba zamestnania sa na účely uvedené v odseku 1 započítava doba štúdia (prípravy na povolanie) uvedená v § 7 ods. 4 vrátane doby prípravy na povolanie vykonávanej u občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou²⁰⁾ a doba poberania invalidného dôchodku pred jeho odňatím.“.

17. V § 14 ods. 1 sa vypúšťa písm. d).

18. V § 14 ods. 1 sa vypúšťa písm. e).

19. V § 14 ods. 1 písm. f) znie:

„f) ukončil posledné zamestnanie sám bez vážnych dôvodov alebo s ním bolo toto zamestnanie ukončené pre neuspokojivé pracovné výsledky alebo pre porušovanie povinností vyplývajúcich zo zamestnania.“.

20. § 15 znie:

„§ 15

(1) Za vážny dôvod v prípade uvedenom v § 7 ods. 3 sa považuje dôvod spočívajúci v dochádzke dieťaťa do predškolského zariadenia a povinnej školskej dochádzke dieťaťa, ak miesto a povaha výkonu zamestnania druhého manžela (rodiča) alebo osamelého rodiča neumožňuje takúto nevyhnutnú osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečiť.

(2) Za vážne dôvody v prípadoch uvedených v § 14 ods. 1 písm. f) sa považujú, ak zamestnanec skončil zamestnanie

a) z dôvodov spočívajúcich v nevyhnutnej osobnej starostlivosti o

1. dieťa vo veku do troch rokov,

2. dlhodobo ťažko zdravotne postihnuté dieťa, ktoré vyžaduje mimoriadnu starostlivosť, pokiaľ nebolo umiestnené v ústave pre také deti,

3. blízku osobu, ktorá je prevažne alebo úplne bezvládna a nebola umiestnená v ústave sociálnej starostlivosti alebo v obdobnom zdravotníckom zariadení,

b) z dôvodov spočívajúcich v dochádzke dieťaťa do predškolského zariadenia a povinnej školskej dochádzke dieťaťa, ak miesto a povaha výkonu zamestnania druhého manžela (rodiča) neumožňuje takúto nevyhnutnú osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečiť,

c) z dôvodov spočívajúcich v mieste výkonu a povahe zamestnania druhého manžela,

d) z dôvodu, že zamestnávateľ porušil povinnosť, ktorú mal podľa právnych predpisov, kolektívnej zmluvy alebo dojednaných pracovných podmienok,

e) zo zdravotných dôvodov, ak ho nemohol ďalej vykonávať podľa lekárskeho posudku (rozhodnutia) ošetrojúceho lekára, prípadne pre dosiahnutie najvyššej prípustnej expozície. 8)“.

21. V § 16 ods. 1 sa slová „v odsekoch 2 a 4“ nahrádzajú slovami „v odseku 3“.

22. V § 16 sa vypúšťa odsek 2. Doterajšie odseky 3 až 7 sa označujú ako odseky 2 až 6.

23. V § 16 ods. 3 písm. a) sa slová „odseku 3“ nahrádzajú slovami „odseku 2“ a v písmene c) sa slová „§ 17 ods. 7,“ nahrádzajú slovami „§ 17 ods. 6,“.

24. V § 16 ods. 4 sa vypúšťajú slová „d) až“.

25. V § 16 ods. 5 vrátane poznámky pod čiarou k odkazu 9) znie:

„(5) Hmotné zabezpečenie uchádzača o zamestnanie, ktorému nevznikol nárok na hmotné zabezpečenie podľa tohto zákona a hmotné zabezpečenie uchádzača o zamestnanie po uplynutí podpornej doby sa spravuje predpismi o sociálnom zabezpečení.“⁹⁾

9) § 90 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

§ 121a vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb. v znení neskorších predpisov.

§ 63 ods. 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.“

26. § 17 vrátane poznámok pod čiarou k odkazom¹⁰⁾, ²³⁾ a ^{23a)} znie:

„§ 17

(1) Výška hmotného zabezpečenia sa určí na základe priemerného mesačného čistého zárobku, ktorý uchádzač o zamestnanie dosiahol vo svojom poslednom zamestnaní, a to vo výške 60 % tohto zárobku po dobu prvých troch mesiacov a po zvyšnú dobu vo výške 50 % tohto zárobku.

(2) Pri určení výšky hmotného zabezpečenia podľa odseku 1 sa vychádza z priemerného mesačného čistého zárobku uchádzača o zamestnanie, ktorý bol u neho zistený a naposledy používaný na pracovnoprávne účely v jeho poslednom zamestnaní podľa pracovnoprávnych predpisov o zisťovaní a používaní priemerného zárobku;¹⁰⁾ pokiaľ sa u neho tieto pracovnoprávne predpisy neuplatňovali vzhľadom na úpravu ustanovení osobitnými predpismi pre právny vzťah, v ktorom vykonával svoje posledné zamestnanie, zistí sa na účely hmotného zabezpečenia jeho priemerný mesačný čistý zárobok (príjem) obdobne podľa týchto pracovnoprávnych predpisov.

(3) Uchádzačovi o zamestnanie, ktorý dosiaľ nebol zamestnaný a nárok na hmotné zabezpečenie mu vznikol započítaním doby podľa § 13 ods. 2, sa určí hmotné zabezpečenie vo výške 45 % z minimálnej mzdy.²³⁾

(4) Uchádzačovi o zamestnanie, ktorý svoje posledné zamestnanie vykonával

a) ako samostatnú zárobkovú činnosť,

b) v cudzine

a bol platiteľom príspevku do Fondu zamestnanosti,^{23a)} sa pri určení výšky hmotného zabezpečenia vychádza z jeho priemerného vymeriavacieho základu za posledných 12 kalendárnych mesiacov, z ktorého bol príspevok do Fondu zamestnanosti platený.

(5) Pri určení výšky hmotného zabezpečenia uchádzačovi o zamestnanie uvedenému v odseku 4, ktorý bol platiteľom príspevku do Fondu zamestnanosti po dobu kratšiu ako 12 kalendárnych mesiacov, sa vychádza z priemerného vymeriavacieho základu za toto obdobie.

(6) Ak uchádzač o zamestnanie prijal zamestnanie dohodnuté na dobu najviac šesť mesiacov (krátkodobé zamestnanie), poskytuje sa po jeho skončení hmotné zabezpečenie v takej výške, v akej by mu patrilo, keby také zamestnanie neprijal.

(7) Hmotné zabezpečenie určené podľa odsekov 1 až 6 sa poskytuje najviac do sumy zodpovedajúcej 1,5-násobku výšky minimálnej mzdy,²³⁾ tým nie je dotknuté zvýšenie poskytované k hmotnému zabezpečeniu podľa § 17a.

(8) Hmotné zabezpečenie sa vypláca v mesačných splátkach pozadu; v odôvodnených prípadoch sa môže poskytnúť ako preddavok a pri ďalšej splátke sa zúčtuje. Ak sú splnené podmienky na poskytovanie hmotného zabezpečenia len po časť mesiaca, patrí za každý kalendárny deň, keď tieto podmienky boli splnené, hmotné zabezpečenie vo výške jednej tridsatiny; pritom sa výsledná suma zaokrúhľuje na celé koruny nahor.

10) § 275 ods. 3 Zákonníka práce v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1993 Z. z. § 17 zákona č. 1/1992 Zb. o mzde, odmene za pracovnú pohotovosť a o priemernom zárobku.

23) § 2 ods. 1 písm. b) nariadenia vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky č. 53/1992 Zb. o minimálnej mzde v znení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 645/1992 Zb.

23a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1993 Z. z. o Fonde zamestnanosti Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov.“.

27. V § 18 ods. 4 sa v prvej vete za slovom „preddavok“ bodka nahrádza bodkočiarkou a vkladajú sa slová „to neplatí, ak sa pracovný pomer skončil podľa § 46 ods. 1 písm. f) a § 53 Zákonníka práce.“.
28. V § 19 ods. 2 sa slová „Zamestnávateľ oznamuje“ nahrádzajú slovami „Zamestnávateľ je povinný oznámiť“.

Čl. II

Nároky na hmotné zabezpečenie uchádzačov o zamestnanie, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Čl. III

Zákon Slovenskej národnej rady č. 83/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky pri zabezpečovaní politiky zamestnanosti v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 194/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 488/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1993 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 ods. 5 znie:

„(5) Sprostredkovanie zamestnania, za ktoré sa vyberá od zamestnávateľov, pre ktorých sa sprostredkúva zamestnanie, primeraná úhrada vyjadrujúca skutočné výdavky súvisiace so sprostredkovaním zamestnania (ďalej len „sprostredkovanie zamestnania za úhradu“), môže vykonávať právnická alebo fyzická osoba,⁴⁾ ak sprostredkovanie zamestnania za úhradu vykonáva za podmienok ustanovených v právnych predpisoch o zamestnanosti a na základe povolenia vydaného štátnym orgánom práce; v žiadosti o povolenie vykonávať sprostredkovanie zamestnania je potrebné uviesť miesto a rozsah sprostredkovateľskej činnosti, ako aj okruh osôb, na ktorý sa sprostredkovateľská činnosť vzťahuje. V povolení môže byť určená aj primeraná úhrada vyberaná za sprostredkovanie zamestnania vyjadrujúca skutočné výdavky súvisiace s týmto sprostredkovaním.“.

2. § 4 sa vypúšťa.

3. V § 8 ods. 4 sa slová „1 000 Kčs“ nahrádzajú slovami „5 000 Sk“.

4. V § 11 písm. f) č. 2 sa slovo „poplatok“ nahrádza slovom „úhradu“.

5. § 11 sa dopĺňa písmenom j), ktoré znie:

„j) navrhuje opatrenia na realizáciu záväzkov vyplývajúcich pre Slovenskú republiku z uzavretých medzinárodných dohôd v oblasti zamestnanosti.“.

6. V § 12 ods. 1 písm. h) č. 1 znie:

„1. o uložení pokuty podľa § 8 a 9,“.

7. V § 13 písm. d) sa vypúšťajú slová „alebo rekvalifikáciu“.

8. V § 13 písm. e) č. 3 znie:

„3. o uložení pokuty podľa § 8 a 9,“.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

